

ת"פ 11249/08/14 - מדינת ישראל נגד אדם פרינץ (עציר) - הובא באמצעות שב"ס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11249-08-14 מדינת ישראל נ' פרינץ (עציר) 04 דצמבר 2014

בפני כב' השופט הבכיר צבי גורפינקל

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד אלכסנדרה קרא

נגד

אדם פרינץ (עציר) - הובא באמצעות שב"ס
על-ידי ב"כ עוה"ד אלפסה ולוי

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירה של דרישת נכס באיומים - עבירה לפי סעיף 404 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

בתאריך 01.08.14 בשעות הצהריים, הגיע הנאשם לקיוסק בחולון וקרא למנהל הקיוסק, המתלון, לצאת כדי לשוחח עמו. המתלון ניגש אל הנאשם והנאשם אמר לו "ישבתי שנה וחודשיים, ביני ובינך אין כלום, אבל נגיע להסדר" ושאל את המתלון "האם הלשין עליו". המתלון השיב בשלילה והנאשם ביקש ממנו שיתן לו בירה וציין, כי הוא מצוי בחובות של 120,000 ₪ לצורך מימון הסדרת ייצוג משפטי, והמתלון אמר כי אין לו כל קשר לעניין.

2. בהמשך נכנס הנאשם שוב לקיוסק, קנה בירה, התיישב באחד השולחנות בחוץ וקרא למתלון לצאת אליו. הוא ביקש מהמתלון לארגן לו 500 ₪ אותם יחזיר לו ביום ראשון, אולם האחרון השיב כי הקיוסק אינו בבעלותו ואין לו כסף לתת לו והנאשם עזב את המקום.

3. עשר דקות לאחר מכן החליף הנאשם את בגדיו ולבש אימונית בצבע כהה וכובע מצחיה לראשו, חזר לקיוסק, קרא למתלון ודרש ממנו למסור לו 500 ₪ תוך דרישה שיוציא כסף מהקופה. המתלון השיב שאין בקופה כסף, הנאשם דרש לראות את הקופה בעיניו וכאשר סירב המתלון אמר לו הנאשם "אם ככה, או שאני שודד אותך או שאתה מביא לי מרצון". הנאשם הכניס את ידו לכיס השמאלי של מכנסיו וחשף בפני המתלון חפץ חד שהיה מונח בכיס. המתלון שאל את הנאשם "אתה שודד אותי?" והנאשם השיב "אם לא תביא לי כסף, אז כן".

4. עקב חששו של המתלון מהנאשם, מאיומיו ומהנשק הקר שהיה ברשות הנאשם, ניגש המתלון אל הקופה ומסר לנאשם מטבעות בסך כולל של 160 ₪. הנאשם אמר לו "תביא כל מה שיש בקופה, אחרת אני נכנס", המתלון חזר פעם נוספת לקיוסק והוציא מהקופה מספר שטרות בסך כולל של 700 ₪. הנאשם נטל את הכסף ואמר למתלון

"אם מישהו ידבר איתך, תגיד לו שידבר איתי".

5. הרשעת הנאשם נעשתה בעקבות הסדר טיעון, שעל-פיו, תוקן כתב האישום המקורי בו יוחסה לנאשם עבירת שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, לעבירה קלה יותר של דרישת נכס באיומים, אולם לא היה הסדר לעניין העונש.

6. לחובת הנאשם הרשעה בגין תיק שבו הואשם בעבירות איומים, הפרת הוראה חוקית, תקיפה, תקיפת שוטר, היזק לרכוש במזיד, החזקת סכין ותקיפה הגורמת חבלה של ממש והוא נידון למאסר בפועל לתקופה של ארבעה חודשים לנשיאה בעבודות שירות, וכן לעונשי מאסר על תנאי בגין עבירות של אלימות, איומים והיזק לרכוש במזיד, כאשר עונש מאסר על תנאי למשך חודשיים שהוטל בגין עבירת איומים, הינו בר-הפעלה בעניינו.

7. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל.

על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בשיקולי הענישה יש להתחשב בחשש שהנאשם יחזור ויבצע עבירות או תהיה החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשת כדי להגן על שלום הציבור. כמו כן, ניתן לשקול את הצורך בהרתעת הנאשם או את הצורך בהרתעת הרבים ובמסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, על בית המשפט להתחשב בתכנון שקדם לביצוע העבירה, בנזק שהיה צפוי להיגרם ובנזק שנגרם בפועל, ביכולתו של הנאשם להבין את מעשיו, וכנגד זאת יש לשקול את הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו.

עוד יש להביא בחשבון את נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, שיתוף הפעולה שלו עם רשויות אכיפת החוק ונסיבות חייו.

8. במסגרת הטיעונים לעונש ביקשה התביעה לקבוע מתחם ענישה שבין 18-36 חודשים, ואילו הסנגור ביקש להסתפק במתחם שבין מספר חודשים עד שנת מאסר אחת.

9. הנאשם, כבן 30, הוא נכה כתוצאה מתאונת עבודה בשיעור של 42%. עד לאירוע נשוא הרשעתו הקודמת הוא עבד ותפקד וחלפו שנתיים מאז ההרשעה האחרונה ועד למעשה הנוכחי. לקולא יש לשקול את הודאתו של הנאשם באשמה ובכך חסך מהמתלונן את הצורך להעיד, ובכך הביע גם נטילת אחריות על מעשיו וחרטה.

10. במסגרת קביעת מתחם העונש יש לזכור, כי הנאשם הורשע בסופו של דבר בעבירה קלה יותר יחסית של דרישת נכס באיומים לעומת העבירה המקורית שיוחסה לו, שוד בנסיבות מחמירות, ומתחם העונש יתייחס לעבירה החדשה ולא המקורית.

מתחם העונש שביקשה התביעה מתייחס, למעשה, לעבירה המקורית.

יחד עם זאת יש לזכור, כי העונש מוטל בגין מעשים שביצע הנאשם ולא בגין הוראות החיקוק המיוחסות לו. מעשי הנאשם כאן חמורים כאשר איים על מנהל הקיוסק תוך שהוא מצביע על חפץ חד שהיה בכיסו, דבר שגרם למתלונן לחשוש שאם לא יתן את הכסף יפגע מהחפץ החד שברשות הנאשם.

11. עבירות אלה של הוצאת רכוש מאנשים באיומים פוגעות בערך החברתי, הן של הצורך בשמירת שלומם של אזרחים וגופם, והן של הצורך לשמור על רכוש האזרחים. נראה, כי בקביעת מתחם העונש הראוי בתיק זה, יש לזכור שביום 13.12.12 הורשע הנאשם בבית משפט השלום, בגין אירוע שבו נכנס לפיצוץ בחולון, השתולל במקום, גרם שם לנזק, שבר את הוויטרינה במקום והשליך סחורה מהמדפים, לאחר מכן תקף את המתלונן שסירב לתת לו אלכוהול, חנק אותו וחבט בראשו עד שהמתלונן שם נחבל ודם זב מראשו. לאחר מכן איים על שוטרים שבאו לעצרו ובגין זאת הורשע בעבירות של חבלה חמורה, החזקת סכין, היזק לרכוש במזיד ותקיפת שוטר, וכן כעבור ארבעה ימים, לאחר ששוחרר למעצר בית, השתולל בבית אמו וגרם שם נזק לרכוש שבדירה, וכן איים על אמו ובגין זאת הורשע בעבירות איומים, הפרת הוראה חוקית, תקיפה והיזק לרכוש במזיד.

12. לאחר שמדובר היה בהרשעה ראשונה, הקל בית משפט השלום מאוד עם הנאשם, ולמרות הנזקים שגרם הן לגוף והן לרכוש וחרף התנהגותו הפרועה, נגזר עליו עונש קל של ארבעה חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות ומאסרים על תנאי בגין עבירות שונות, כאשר בגין עבירת האיומים הוטל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים.

13. ככל הנראה, הנאשם לא הפיק את הלקח מהעונש הקל שהוטל עליו בבית משפט השלום ולא ניצל את האמון שבית המשפט נתן בו כאשר הלך לקראתו כברת דרך ארוכה מאוד תוך הקלה מפליגה בעונש. דווקא האירועים נשוא התיק כאן קלים יחסית מהאירועים שנדונו בבית משפט השלום, אולם אין ללמוד דבר מגזר הדין המקל עד כדי הפרזה לקולא בגין המעשים שבוצעו בתיק שיוחס לנאשם בבית משפט השלום.

מתחם העונש הראוי לנאשם הוא בין תשעה חודשי מאסר לשנתיים מאסר.

14. מאחר שמדובר באירוע שני שבו דורש הנאשם דברים שאינם מגיעים לו תוך השמעת איומים והצבעה על נשק קר, וכנגד זאת, תוך התחשבות לקולא בהודאתו ובנטילת אחריותו על מעשהו, ובנסיבותיו האישיות, אני גוזר על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל ומטיל עליו שנה מאסר על תנאי שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע או אלימות כלפי אדם אחר שתוצאתה חבלה.

כמו כן, אני מטיל על הנאשם חמישה חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה של איומים.

אני מורה להפעיל את עונש המאסר על תנאי בן חודשיים שהוטל עליו בת"פ 14742-01-12 מבית משפט השלום בתל-אביב שנגזר ביום 13.12.12. העונשים יצטברו זה לזה ועל הנאשם לשאת בעונש מאסר ממשי לתקופה של 20 חודשים, החל מיום מעצרו - 03.08.14.

עוד אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן בסכום של 5,000 ₪ שישולם עד יום **01.03.15**.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב כסלו תשע"ה, 04 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.

צבי גורפינקל, שופט בכיר